

[H. P. Johansen.]

helt at kunne bedømme disse Beregninger, i hvert Fald paa staaende Fod. Men Beregningerne er sikkert saa gennemprøvede af kyndige Folk, at man kan gaa ud fra, de kommer Retfærdigheden saa nær som muligt. Desuden har jeg en Formodning om, at Forslaget vil blive henvist til et Udvalg, og der bliver saa Lejlighed til yderligere at se paa disse Beregningsmetoder.

I øvrigt gaar Tendensen i Lovforslaget i Retning af indirekte at opfordre Kvinder til i højere Grad end hidtil at lade sig forsikre, nemlig derved at man indfører de samme Forsikringsvilkaar for Kvinder som for Mænd. Det er i og for sig ikke noget nyt Princip, der her følges; det er det samme Princip, man slog ind paa i 1926, selv om dette Princip ikke blev fuldt gennemført ved den Lejlighed, og Resultatet er blevet, at Kvinderne siden da i stigende Tal har ladet sig forsikre. Det er blevet oplyst over for mig, at Statsanstalten inden for en bestemt Gruppe af Forsikringer i 1925 tegnede 3 300 Forsikringer, hvoraf kun 170 for Kvinder, altsaa kun 5 pCt., men efter at de nye Tariffer var indført, blev dette ændret; i 1934 tegnede der for samme Gruppens Vedkommende 4 500 Forsikringer, hvoraf 680 for Kvinder, d. v. s. 15 pCt. Det er altsaa en betydelig Fremgang, der er indtraadt paa dette Omraade, og det tyder paa, at de nye Regler er praktiske; det er praktisk at yde Kvinder og Mænd samme Forsikringsvilkaar.

Med Hensyn til de øvrige Ændringer, som Lovforslaget indeholder, skal jeg i det væsentlige nøjes med at anbefale disse, men jeg vil dog gerne udtale min Glæde over en lille Ændring, der er foreslaet til § 24, nemlig angaaende Tillægspræmie, altsaa forhøjet Præmie, for unge Søfolk. Denne Tillægspræmie bliver nu strøget, og det vil jeg anse for en værdifuld Forbedring, thi det er sikkert rigtigt, at det har været en uheldig Bestemmelse, der har ramt mange unge, som daarligt nok havde Raad til at betale den ordinære Præmie, men langt mindre havde Raad til at betale en forhøjet Præmie. Jeg kan altsaa udtale Tilfredshed med denne Ændring. Jeg skal tilføje, at saa vidt jeg ved, skyldes Ændringerne Ønsker, der er fremsat fra Statsanstaltens Side. De er jo hovedsagelig i de forsikredes Favør, og der bliver derfor næppe megen Uenighed om dette Lovforslag. Jeg anbefaler Lovforslaget til videre og velvillig Behandling.

Rytter: I 1930 fik vi jo en Forsikringsaftalelov. Det var Meningen med denne Lov, at den saa vidt muligt skulde være Paradigma for alle Forsikringselskaber, derunder selvfølgelig ogsaa i saa stor Udstrækning som muligt for Statsanstalten. Det fremgaar ogsaa af den højtærede Ministers Motivering af dette Lovforslag, idet Ministeren henviser baade til Forsikringsaftaleloven og til Loven om Statsanstalten. Da vi i 1931 havde Statsanstaltloven til Behandling her i Tinget, forelaa der derfor ogsaa en Udtalelse fra Justitsministeriet om, hvorledes man saa paa dette Forslag, for at man saa vidt muligt kunde faa ensartede Regler.

Som Lovforslaget her foreligger, kan man ikke rigtig af Motiverne se, hvem der har ønsket disse Ændringer, om det er Statsanstalten, og man kan heller ikke se, om der eventuelt er Ønsker fremme om andre Ændringer, lige saa lidt som det af Motiverne fremgaar, om man vil søge lignende Principper indføjet i den fælles Lovgivning. Jeg synes derfor, det var heldigt, om vi fik Lejlighed til at se paa Lovforslaget i et Udvalg.

Ministeren gør opmærksom paa forskellige Ændringer foruden dem om Kvindernes Forsikring, Ændringer, som i flere Retninger er Formildelser, hvad vi selvfølgelig ikke kan have noget imod. Der indeholdes dog ogsaa i Lovforslaget enkelte Regler, som over for de forsikrede betyder en Skærpelse. Jeg er imidlertid ikke i Tvivl om, at vi hurtigt vil kunne klare Spørgsmaalene i et Udvalg, hvor vi kan faa at se, hvem der ønsker Ændringer, og om man ønsker flere, samt eventuelt faa Justitsministeriets Udtalelse om, hvordan det stiller sig til Sagen. Jeg vil ogsaa tro, at Lovforslaget kan faa en hurtig Gang igennem Landstinget, men jeg vil dog haabe, at det vil komme i Udvalg. Hvis dette ikke fra anden Side foreslaas — hvad jeg gaar ud fra —, vil jeg selv foreslaa det.

Stein: Efter de Udtalelser, der allerede er faldet her, er der ikke Anledning for mig til at sige saa synderlig meget. Man har jo allerede i sin Tid gennemført den ensartede Behandling i Forsikringen af Mænd og Kvinder, og det er kun naturligt, at man nu, efter de Erfaringer, man har indhøstet, søger at rette den Smule, som paa et enkelt Punkt er blevet tilbage, nemlig med Hensyn til den forskellige Behandling af Forsikringer for Kvinder, tegnet før eller efter 1. Januar 1926.